

נחום, עובדיה

עובדיה, בן ורדה ויצחק, נולד ביום ד' בתמוז תשט"ו (24.6.1955) בירושלים ולמד בבית-הספר היסודי 'מאירי' בירושלים. עובדיה, בן למשפחה מעולי בבל, שעלתה לארץ עם גלי העלייה הגדולה משם, הצטיין מילדותו בכושר מנהיגות. בכל חברה ובכל כיתה היה הוא המנהיג, המוביל והמשפיע על חבריו. מטבעו היה חייכן ועליו, ותמיד ריכוז סביבו חברים וידידים, שאהבו אותו ושמחו להיות במחיצתו. עובדיה היה עלם חסון ובעל כושר גופני מעולה. מגיל צעיר עסק באיגרוף והקדיש מרץ וזמן רב לספורט זה, ואמנם הגיע למעמד אלוף הנוער בירושלים באיגרוף בשנת 1972 וזכה בתואר ספורטאי מצטיין. כדי לסייע בפרנסת המשפחה, נאלץ עובדיה להפסיק את לימודיו אחרי בית-הספר היסודי והחל לעבוד. הוא היה אהוב מאוד על חבריו לעבודה והיה תמיד מוכן ומזומן לעזור לזולת. בקוצר רוח חיכה עובדיה לגיוסו לצבא ועזה הייתה שאיפתו לשרת בחיל קרבי.

עובדיה גויס לצה"ל בסוף אפריל 1973 והתנדב לחיל הצנחנים. מפקדיו וחבריו סיפרו כי היה בעל כושר סבילות רב, נהג לעודד את חבריו בעת האימונים המפרכים, והשרה על סביבתו עליצות, אופטימיות ומורל גבוה. עובדיה היה קשור מאוד למשפחתו. בחופשות ולפני חגים ומועדים נהג לבקר אצל כל קרוב משפחה וידיד, בלי לפסוח על איש, ולברכם לקראת החג. כמה פעמים חיבר חיבורים על נושאים שעניינו אותו ורתקו את דמיננו כגון: מהות החיים, האדם ומאוויו והציונות. אולם עובדיה לא זכה לענוד את כנפי הצניחה ואת הכומתה האדומה, שכה הרבה לחלום עליהן. בתום הטירונות הוצבה יחידתו באבו-רודס כאשר פרצה מלחמת יום-הכיפורים. עובדיה וחבריו הלוחמים הצעירים לחמו בחירוף-נפש נגד יחידות הקומנדו של המצרים, שנחתו ליד אבו רודס במסוקים. עובדיה נפגע ונהרג בעת הפצצה ביום י"ד בתשרי תשל"ד (10.10.1973). הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו הורים וארבעה אחים ואחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי.